

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๐๒๐๔.๓/ ๙๑๗๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ... ๙๒๐๓๗ / ๒๕๕๔
วันที่... ๑๕ ธ.ค. ๕๔
เวลา... ๑๓.๒๒ น

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

รับที่ 411 / ๒๕๕๔

วันที่ 15 / ๑๒ / ๕๔

เวลา 15.15 นาฬิกา

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ข้อมูลและประเด็นสำหรับการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ ๒๐

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนมาก ที่ สผ ๐๐๑๐/๑๑๔๖๙
ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูลการดำเนินการและประเด็นที่ประสงค์จะผลักดันสำหรับการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ ๒๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสนับสนุนข้อมูลการดำเนินการและทำที่ของประเทศไทยในประเด็นด้านความร่วมมือระดับภูมิภาคในเอเชียและแปซิฟิก หัวข้อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความร่วมมือด้านการป้องกันภัยพิบัติสำหรับการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ ๒๐ (The 20th Annual Meeting of the Asia-Pacific Parliamentary Forum: APPF) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้วขอส่งข้อมูลการดำเนินการที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความร่วมมือด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติและการรับมือในสถานการณ์ฉุกเฉิน การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ในเป้าหมายการรักษาและจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประเด็นความร่วมมือระดับภูมิภาคในเอเชียและแปซิฟิกที่ประสงค์จะผลักดันในการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ ๒๐ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

กลุ่มงานกิจการพิเศษ

รับที่ ๒16 / ๒๕๕๔

วคป. 15 ธ.ค. ๕๔

เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ... ๒๕๕๔

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรพล ปิณฑวนี)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๑๓๙ ๐ ๒๒๗๘ ๘๖๒๑

ข้อมูลการดำเนินการและประเด็นที่ประสงค์จะผลักดันสำหรับ
การประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ ๒๐

การดำเนินการที่ผ่านมา

๑. การดำเนินการที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยผลักดันให้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนี้

๑.๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้มี “คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ” มีหน้าที่วางยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย กำหนดนโยบาย แนวทาง หลักเกณฑ์ และกลไกการดำเนินงานร่วมกับนานาชาติ เสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพันธกรณี หลักการ และวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพิธีสารฯ โดยสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และผลประโยชน์ของประเทศ

๑.๒ พระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้มี “องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)” ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นองค์กรดำเนินงานในฐานะสำนักงานของผู้มีอำนาจตามพิธีสารเกียวโต (Designated National Authorization) และทำหน้าที่พิจารณาโครงการตามกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM) และปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างเป็นทางการและมีความคล่องตัวในการดำเนินงาน

๑.๓ ยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นกรอบนโยบายสำหรับการป้องกันและรองรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความสามารถในการปรับตัวเพื่อรับมือและลดความอ่อนแอต่อผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มแหล่งดูดซับก๊าซบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการดำเนินงานในกรอบความร่วมมือกับต่างประเทศ

๒. การดำเนินการที่ผ่านมาเกี่ยวกับบริหารจัดการภัยพิบัติและการรับมือในสถานการณ์ฉุกเฉิน

๒.๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยกรมทรัพยากรน้ำได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาวิกฤติน้ำภายใต้ชื่อ ศูนย์เมขลา เพื่อเป็นศูนย์กลางติดต่อและประมวลผลด้านการจัดการข้อมูลด้านภูมิศาสตร์กายภาพและสภาพอุตุ-อุทกวิทยาในพื้นที่วิกฤติน้ำ เพื่อจะได้เข้าใจสถานการณ์น้ำล่วงหน้า ให้คำแนะนำเพื่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหา การเตรียมความพร้อมรับมือ การป้องกันและลดผลกระทบการจัดการในภาวะฉุกเฉินและการจัดการหลังเกิดภัยโดยได้พัฒนาและติดตั้งระบบตรวจวัดสภาพน้ำอัตโนมัติทางไกล (Telemetry System) รวมทั้งสิ้น ๑๑๔ สถานี ใน ๑๐ ลุ่มน้ำ* ซึ่งประกอบด้วยโครงข่ายสถานีตรวจวัดข้อมูลอุตุนิยมวิทยา อุทกวิทยา และคุณภาพน้ำ ระบบสื่อสารข้อมูลแบบไร้สายซึ่งส่งข้อมูลแบบต่อเนื่องตามเวลาจริง (Real - time Data Collection) แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำ และระบบช่วยในการตัดสินใจ (Decision Support System, DSS) โดยหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและการเตือนภัยด้านน้ำจากระบบตรวจวัดสภาพน้ำอัตโนมัติทางไกลดังกล่าว

๒.๒ กรมทรัพยากรน้ำมีการกำหนดยุทธศาสตร์ร่วมกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่สามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ภัยพิบัติ และยกระดับการบริหารจัดการสาธารณภัยตั้งแต่ระยะก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐ

๓. การดำเนินการที่ผ่านมาเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ในเป้าหมายการรักษาและจัดการสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวชี้วัด MDGs ในด้านการลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาดลงครึ่งหนึ่งภายในปี ๒๕๕๘ ซึ่งมีเป้าหมายที่ร้อยละ ๔๘.๒ นั้น จากรายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ พบว่าในปี ๒๕๔๘ ครึ่งเรือนในเมืองเข้าถึงน้ำสะอาดร้อยละ ๙๖.๓ ครึ่งเรือนในชนบทเข้าถึงน้ำสะอาดร้อยละ ๘๗.๐ ซึ่งถือว่าประเทศไทยบรรลุเป้าหมาย MDGs ในเรื่องนี้แล้วเนื่องจากอัตราการเข้าถึงของตัวชี้วัดสูงมากจนอาจเรียกได้ว่าครอบคลุมประชากรเกือบทั้งหมด นอกจากนี้ได้มีการกำหนดตัวชี้วัด MDG+ เพิ่มเติม เกี่ยวกับร้อยละของประชาชนเข้าถึงบริการน้ำดื่มที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอย่างเพียงพอ สำหรับความท้าทายในลำดับต่อไปเป็นเรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพน้ำอุปโภคบริโภคให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งเขตเมืองและเขตชนบท และการขยายบริการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

(* ลุ่มน้ำ โขง ชี มูล ปิง ยม น่าน เจ้าพระยา บางปะกง ปรารจันบุรี สงขลา)

ประเด็นที่ประสงค์ผลักดัน

๑. ความร่วมมือด้าน Capacity Building, Lesson Learned และ Knowledge Sharing ดังนี้

๑.๑ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อทรัพยากรน้ำ รวมทั้งภาวะดินถล่มและภัยแล้ง และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

๑.๒ การบริหารจัดการน้ำ เช่น การบริหารจัดการลุ่มน้ำอย่างมีส่วนร่วมและบริหารจัดการด้านอุปสงค์และอุปทานในการใช้น้ำผิวดินร่วมกับน้ำใต้ดินอย่างผสมผสาน การแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งในระยะยาวอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการลดปัญหาความขัดแย้งด้านการใช้น้ำระหว่างพื้นที่และภาคส่วน

๒. การเพิ่มประสิทธิภาพในการปรับตัวเพื่อรับมือและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้านป่าไม้ โดยพิจารณาถึงแนวทางที่จะทำให้พื้นที่ป่าไม้ได้รับการจัดการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในประเด็นด้านต่างๆ ได้แก่

๒.๑ ด้านการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการ

- ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและสร้างความเชื่อมโยงโทรมแก่ป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
- เพิ่มศักยภาพของแหล่งดูดซับก๊าซเรือนกระจกในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
- การบริหารจัดการไฟป่าเพื่อบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๒ ด้านการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการ

- สร้างความสามารถในการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อระบบนิเวศป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ

- สร้างความสามารถในการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

- ป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ

- ป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

๒.๓ ด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- สร้างความสามารถในการปรับตัวของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

- การจัดการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์ป่าและถิ่นที่อาศัยของสัตว์ป่าที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และการท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- การลดความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายของโรค แมลง และพาหะนำโรค

๒.๔ ด้านการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี

- รวบรวมและสร้างองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภาคป่าไม้และเผยแพร่สู่หน่วยงานภาครัฐ

- สร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการติดตามตรวจสอบการกักเก็บ/ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของระบบนิเวศในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

- สร้างเครือข่ายนักวิชาการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในภาคป่าไม้ ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ

๒.๕ ด้านการสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก

- การพัฒนาองค์ความรู้และการสร้างความตระหนักเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแก่ หน่วยงานภาครัฐ

- สร้างความตระหนักและจิตสำนึกรับผิดชอบแก่ภาคประชาชนถึงความสำคัญของการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อพื้นที่ป่าอนุรักษ์

- การสร้างศักยภาพในการร่วมมืออนุรักษ์ป่าไม้

๒.๖ ด้านการพัฒนาบุคลากรและความร่วมมือ

- สนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการและทักษะในการดำเนินงานที่ เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

- สร้างกลไกในการถ่ายทอดองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและหน่วยงานเดียวกัน

- สนับสนุน และพัฒนาการดำเนินงานในกรอบความร่วมมือกับต่างประเทศ

๓. การสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบจากสภาวะภัย ในพื้นที่ เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ ในประเด็นด้านต่างๆ

๓.๑ การป้องกันภัยพิบัติโดยการใช้ธรรมชาติหรือปรับปรุงระบบนิเวศ โดยการ

- ป้องกันรักษาป่าอนุรักษ์ เนื่องจากภัยพิบัติส่วนใหญ่มีสาเหตุใหญ่มาจากการทำลายป่าไม้ และสภาพแวดล้อม ดังนั้น ความร่วมมือด้านการป้องกันภัยพิบัติในระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จึงอาจ หยิบยกปัญหาหรือข้อจำกัดในการป้องกันรักษาป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ เช่น การบุกรุกพื้นที่ การเก็บ หาของป่า การท่องเที่ยวเกินขีดความสามารถในการรองรับ การบังคับใช้กฎหมาย การจัดการพื้นที่ตาม หลักการจัดการพื้นที่คุ้มครอง มาหาหรือเพื่อลดความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากร และเพิ่มความร่วมมือ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย เช่น กรณีการลักลอบส่งไม้พะยุงไปต่างประเทศ

- การฟื้นฟูพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ ป้องกันอุทกภัย วาตภัย และดินถล่ม

๓.๒ การป้องกันและบรรเทาภัยจากไฟป่าและหมอกควัน โดยเน้นความร่วมมือระหว่าง ประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล อุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการ ป้องกันและบรรเทาภัยจากไฟป่าและหมอกควัน ด้านต่างๆ โดยการประชาสัมพันธ์ การป้องกันไฟป่าและหมอก ควัน การจัดการเชื้อเพลิง และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟป่า

๓.๓ ฐานข้อมูลและแผนการรองรับการเกิดสภาวะภัย โดยกลไกต่างๆ คือ

- การตั้งศูนย์ข้อมูลติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าและเตือนภัยพิบัติ

- ความร่วมมือระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล อุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนา บุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยพิบัติ

- สร้างเครือข่ายนักวิชาการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในภาคป่าไม้ ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ

๒.๕ ด้านการสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก

- การพัฒนาองค์ความรู้และการสร้างความตระหนักเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแก่ หน่วยงานภาครัฐ

- สร้างความตระหนักและจิตสำนึกรับผิดชอบแก่ภาคประชาชนถึงความสำคัญของการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อพื้นที่ป่าอนุรักษ์

- การสร้างศักยภาพในการร่วมมืออนุรักษ์ป่าไม้

๒.๖ ด้านการพัฒนาบุคลากรและความร่วมมือ

- สนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการและทักษะในการดำเนินงานที่ เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

- สร้างกลไกในการถ่ายทอดองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและหน่วยงานเดียวกัน

- สนับสนุน และพัฒนาการดำเนินงานในกรอบความร่วมมือกับต่างประเทศ

๓. การสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบจากสาธารณภัย ในพื้นที่ เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ ในประเด็นด้านต่างๆ

๓.๑ การป้องกันภัยพิบัติโดยการใช้ธรรมชาติหรือปรับปรุงระบบนิเวศ โดยการ

- ป้องกันรักษาป่าอนุรักษ์ เนื่องจากภัยพิบัติส่วนใหญ่มีสาเหตุใหญ่มาจากการทำลายป่าไม้ และสภาพแวดล้อม ดังนั้น ความร่วมมือด้านการป้องกันภัยพิบัติในระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จึงอาจ หนีบยกปัญหาหรือข้อจำกัดในการป้องกันรักษาป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ เช่น การบุกรุกพื้นที่ การเก็บ หาของป่า การท่องเที่ยวเกินขีดความสามารถในการรองรับ การบังคับใช้กฎหมาย การจัดการพื้นที่ตาม หลักการจัดการพื้นที่คุ้มครอง มาหารือเพื่อลดความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากร และเพิ่มความร่วมมือ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย เช่น กรณีการลักลอบส่งไม้พะยุงไปต่างประเทศ

- การฟื้นฟูพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ ป้องกันอุทกภัย วาดภัย และดินถล่ม

๓.๒ การป้องกันและบรรเทาภัยจากไฟป่าและหมอกควัน โดยเน้นความร่วมมือระหว่าง ประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล อุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการ ป้องกันและบรรเทาภัยจากไฟป่าและหมอกควัน ด้านต่างๆ โดยการประชาสัมพันธ์ การป้องกันไฟป่าและหมอก ควัน การจัดการเชื้อเพลิง และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟป่า

๓.๓ ฐานข้อมูลและแผนการรองรับการเกิดสาธารณภัย โดยกลไกต่างๆ คือ

- การตั้งศูนย์ข้อมูลติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าและเตือนภัยพิบัติ

- ความร่วมมือระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล อุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนา บุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยพิบัติ